

[Hanne Reintoft.]

rige muligheder for ukontrolleret at tage overpris og udnytte den bestående bolignød. Studenterne har selv påpeget, at hele prisudviklingen udhuler uddannelsesfondens hjælp i meget hurtigere tempo, end forhøjelsen af beløbene afbøder. Med de maksimumsbeløb, der er afsat, ved vi, at man kun kan leve, hvis man får støtte af andre mennesker, det være sig forældre, en arbejdende ægtefælle el. lign. Studerende, der har været henvist til erhvervsarbejde, rammes næsten førend andre af arbejdsløshedsperioder. Studenternes arbejdsanvisning har haft meget svært ved at skaffe arbejdspladser til de erhvervssøgende studenter; i perioder har det været helt umuligt. Studerende er ikke som andre befolkningsgrupper dækket af forsorgslovens muligheder, idet de ikke ved pludselig indkomstbortfald kan henvende sig om offentlig hjælp. De skal i så fald først forsøges anbragt i arbejde, en lang procedure, der går ud over studierne.

Alt dette er absolut ikke nyheder, og det er heller ikke nogen nyhed, at de studerendes gruppe her må tages i bredest mulig betydning og omfatte skolesøgende grupper, lærlinge osv. Det beløb, der yderligere er afsat til at støtte disse grupper, er meget lille, og man kan ikke gøre sig nogen illusioner om, at det skulle forrykke den skæve balance, der i meget høj grad præger udvælgelsen til samfundets uddannelser.

Endelig er det som nævnt ikke svært at drage sammenligning mellem dette lovforslag og de tanker og ideer, der er fremme i uddannelsesverdenen. Ved næsten alle uddannelser er de unge ved at samle sig sammen til krav om en regulær uddannelsesløn. Der er mange forslag fremme, og debatten er livlig. Det må ligge nogenlunde klart, at det er ved at blive et velformuleret krav at få ordentlige studieforhold og ordentlig økonomi under studierne. Man ser også lande med så fornuftige og fremskridtsvenlige ledelser, at man prøver at få en meningsudveksling i gang og imødekomme fornuftige krav fra den uddannelsessøgende ungdom. Til gengæld ser vi også lande, hvor den mest udtalte reaktion er en vis forargelse og så en køren videre i gamle baner.

Den meget beskedne af stigende omkostninger betingede forøgelse af ungdommens

uddannelsesfond i stedet for indledning af et virkeligt forsøg på at løse problemerne om de studerendes økonomiske forhold placerer unægtelig Danmark blandt de lidet progressive lande også i denne forbindelse. Selvfølgelig kan vi gå ind for selv de mest beskedne forbedringer, men vi vurderer det som en meget ringe politisk løsning på et meget brændende problem, og jeg tror, den studerende ungdom vil gøre det samme.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne takke udvalget for den enstemmige tilslutning til gennemførelsen af denne udskydelse af revisionen af loven om ungdommens uddannelsesfond og det ændringsforslag, der bevirker, at 20 mill. kr. for indeværende finansår føjes til ungdommens uddannelsesfonds midler.

Der er af hr. Knud Nielsen og hr. Morten Lange gjort nogle bemærkninger om det skøn, som ligger til grund herfor. Jeg skal ganske kort oplyse, som det er gjort over for udvalget, at da merværdiafgiften forhøjedes med 2½ pct., fandt vi det rimeligt, at der blev givet en kompensation herfor, og at der i forbindelse dermed blev taget et vist hensyn til, at værelsesudgiften havde været stærkt stigende. Det var baggrunden for, at der afsattes 12 mill. kr. til de unge under de videregående uddannelser og 8 mill. kr. til de 3 grupper, gymnasiaster, 8., 9. og 10. klasser og realklasser samt lærlinge — en forholdsvis stor andel af de 20 mill. kr. på dette område, hvor vi skønnede, at behovet var stærkest — og når man nu siger, at ansvaret for dette skøn er mit, tager jeg gerne dette ansvar på mig. Jeg gør opmærksom på, at det i procent betyder, at gymnasieungdommens andel af ungdommens uddannelsesfonds midler forhøjes med 30 pct., at midlerne til de unge i 8., 9. og 10. klasse forhøjes med 30 pct., og at beløbet til lærlinge forhøjes med 60 pct. Det skal jeg gerne tage ansvaret for.

Hr. Morten Lange sagde i forbindelse med det arbejde, der gøres i von Eyben-udvalget om revision af ungdommens uddannelsesfond, at han håbede, at når man havde lagt hånd på ploven, så pløjede man også. Jeg kan forsikre om, at der pløjes, og at der gøres en ekstra indsats for, at dette arbejde kan blive færdigt. Hr. Morten Lange ville gerne have en termin for, hvornår forslag